

Hatikvah התקווה

As long as within our hearts

כל עוד בלבב פנימה

The Jewish soul sings,

נפש יהודי הומייה

As long as forward to the
East

ולפאתי מזרח קדימה

.עין לציון צופיה

To Zion, looks the eye –

עוד לא אבדה תקוותינו

Our hope is not yet lost,

התקווה בת שנות אלפיים

It is two thousand years old,

להיות עם חופשי בארצנו

To be a free people in our
land

ארץ ציון וירושלים

The land of Zion and
Jerusalem.

Naftali Herz Imber, 1878

As long as in the heart, within,
the soul of a Jew (Yehudi) still
yearns, and onward, towards
the corner of the East,
an eye still looks toward
Tsiyon;

Our hope is not yet lost,
the ancient hope:
to return to the land of our
ancestors,
the city where David
encamped.

כל עוד בלֵבב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדִי הוֹמִיָּה,
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קִדְיָמָה,
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפֶיָה;

עוד לא אֲבָדָה תְּקוּמָתִנוּ
הַתְּקוּהָ הַנּוֹשְׁנָה:
לְשׁוּב לְאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ,
לְעִיר בָּהּ דָּוִד חָנָה.

Hear, O my fellows in the

lands of exile,

the voice of one of our

visionaries,

(who declares) that only with

the very last Jew —

only there is the end of our

hope!

נשמעו אחי בארצות נודי

את קול אחד חוצינו,

כי רק עם אחרון היהודי

גם אחרית תקומתנו!

- וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֲמָרִים יִבְשׁוּ
עֲצָמוֹתַיִנו וְאִבְדָּה תִקְוַתֵּנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ: 11 And He said to me, "O mortal, these bones
are the whole House of Israel. They say,
'Our bones are dried up, our hope is gone;
we are doomed.'
- לְכֹן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קְבָרוֹתֵיכֶם
וְהֵעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבָּרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם אֶל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל: 12 Prophecy, therefore, and say to them: Thus
said the Lord GOD: I am going to open
your graves and lift you out of the graves, O
My people, and bring you to the land of
Israel.
- וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוִה בִּפְתֹּחַי אֶת־קְבָרוֹתֵיכֶם
וּבְהֵעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקְבָּרוֹתֵיכֶם עַמִּי: 13 You shall know, O My people, that I am the
LORD, when I have opened your graves and
lifted you out of your graves.
- וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם וְחַיִּיתֶם וְהִנַּחֲתִי אֶתְכֶם
עַל־אֲדָמַתְכֶם וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי
וַעֲשִׂיתִי נְאֻם־יְהוִה: {פ} 14 I will put My breath into you and you shall
live again, and I will set you upon your own
soil. Then you shall know that I the LORD
have spoken and have acted"—declares the
LORD.

Yerushalayim shel Zahav- Naomi Shemer

The mountain air is clear as	אור הרים צלול כיון
wine, and the scent of pines	וריה אורנים
around is carried on the breeze	נישא ברוח הערביים
of twilight, with bells	עם קול פעמונים.
resounding.	

While the trees and stones	ובתרדמת אילן ואבן
softly slumber. The city is	שבויה בחלומה
caught in a dream	העיר אשר בדד יושבת
So solitary lies the city,	ובליבה חומה
and at its heart a wall.	

Oh, Jerusalem of gold,	ירושלים של זהב
and of light and of bronze,	ושל נחושת ושל אור

I am the violin for all your
songs.

הלא לכל שיריך
אני כינור...

We came back to the water
wells to the marketplace and
the square. On the Temple
Mount within the city,
The shofar rings out loud.

חזרנו אל בורות המים
לשוק ולכיכר
שופר קורא בהר הבית
בעיר העתיקה.

Within the caverns in the
mountains a thousand suns
glow. again, we will go down
to the Dead Sea road,
That runs through Jericho.

ובמערות אשר בסלע
אלפי שמשות זורחות
נשוב נרד אל ים המלח
בדרך יריחו.

But as I sing to you, my city,

And you with crowns adorn,

I am the least of all your
children,

Of all the poets born.

Your name scorches my lips,

Like a seraph's kiss,

If I forget thee, golden city,

Jerusalem of gold.

Oh, Jerusalem of gold,

and of light and of bronze,

I am the violin for all your
songs.

אך בבואי היום לשיר לך

ולך לקשור כתרים

קטונתי מצעיר בניך

ומאחרון המשוררים.

כי שמך צורב את השפתיים

כנשיקת שרף

אם אשכחך ירושלים

אשר כולה זהב

Jerusalem Talmud Shabbat 6:1:10

10 ולא בעיר שלזהב. רב יהודה אמר. כגון ירושלים דדהב. רבנן דקיסרין אמרין. פרוש טוק טקלין. מעשה ברבי עקיבה שעשה לאשתו עיר שלזהב. חמיה איתתיה דרבן גמליאל וקניית בה. אתת ואמרת קומי בעלה. אמר לה. הכין הויית עבדת לי כמה דהוות עבדה ליה. דהוות מזבנה מקליעתא דרישה ויהבה ליה והוא לעי באוריתא. תמן תנינן. שנים משום רבי אליעזר. יוצאה אשה בעיר שלזהב ומפריחי יונים פסולין מן העדות. תני. רבי מאיר מחייב. בין רבי מאיר לרבנן ניהא. רבי מאיר מחייב וחכמים פוטרין. בין רבי אליעזר לרבנן ניהא. רבי אליעזר מתיר וחכמים אוסרין. בין רבי מאיר לרבי אליעזר קשיא.^{34b} רבי מאיר מחייב ורבי אליעזר מתיר.

“Nor with a city of gold⁶.” Rav Jehudah said, for example a Jerusalem of gold⁷⁷ The rabbis of Caesarea said,⁷⁸ פרוש טוק טקלין.⁷⁹ It happened that Rabbi Aqiba made a city of gold for his wife. Rabban Gamliel’s wife saw her and became jealous. She came and mentioned it before her husband. He told her, if you had done for me what she did for him, for she sold the braids of her head, gave him, and he studied Torah. There, we have stated:⁸⁰ “Two in the name of Rabbi Eliezer. A woman may go out with a city of gold and participants in pigeon contests are disqualified for testimony.” It was stated, Rabbi Meïr declares liable. Between Rabbi Meïr and the rabbis it is understandable, Rabbi Meïr declares liable and the Sages declare not liable⁸¹. Between Rabbi Eliezer and the rabbis it is understandable, Rabbi Eliezer permits and the Sages prohibit. Between Rabbi Meïr and Rabbi Eliezer it is difficult, Rabbi Meïr declares liable and Rabbi Eliezer permits⁸².

Tzion Halo Tishali - Rabbi Yehuda Halevi

Zion, will you not ask after the

צִיּוֹן הֲלֹא תִשְׁאַלִי לְשָׁלוֹם אֲסִירֶיךָ

welfare of your prisoners,

דֹּרְשֵׁי שְׁלוֹמְךָ וְהֵם יִתֵּר עֲדָרֶיךָ

Who seek your welfare, and

מֵיָם וּמִזֶּרֶחַ וּמִצָּפוֹן וְתִמָּן שְׁלוֹם

are the remnant of your flock?

רְחוֹק וְקָרוֹב שְׂאֵי מִכָּל עֶבְרֶיךָ

From west and east, and from

וּשְׁלוֹם אֲסִיר תִּאָּוָה נוֹתֵן דְּמַעְיוֹ כְּטֹל

north and south.

חֶרְמוֹן וְנֶכְסֶף לְרִדְתָּם עַל הָרָרֶיךָ

The welfare of those far and

לְבָכוֹת עֲנוּתֶךָ אֲנִי תָנִים וְעַת אֶחְלֹם

near, inquire from all of your

נְשִׁיבָת נְשִׁבוּתֶךָ אֲנִי כְּנוֹר לְשִׁירֶיךָ

sides.

And the welfare of the

prisoner of hope, who sheds

tears like Hermon's dew,

And yearns for them to
descend upon your mountains.

Crying for your suffering, I
am a jackal,

And when I dream of the
return of your captives, I am a
harp for your songs.

LIFE

WRAP-UP OF THE ASTOUNDING WAR

*Israeli soldier cools
off in the Suez Canal*

JUNE 23 • 1967 • 35¢